

När vi åkte tåg på Sollerön

Låter rubriken överklig? Ja, kanske, men den är faktiskt sann. Tisdagen den 28 augusti 2007 hände det. Visserligen inte något X-2000-tåg med fasta avgångstider och ankomsttider, men dock tåg, turisttåget från Mora, för tillfället stationerat med hållplats utanför entrén till Stoltgårdens äldreboende. Många var vi som ville åka med, även personer utifrån hade, som man säger, ”hoppat på tåget”.

Vi samlades i entrén innan det var dags att åka, ordentligt påpälsade, för det blåste kraftigt den dagen, men vi klarade oss från regn, och det var ibland nästan så att man inte kände igen sina grannar, klädda i hatt och kappa vilket i sig måste ha känts upplyftande för vederbörande.

Efter ett tag med hemtjänstpersonalens fantastiska arbete med att hjälpa allihop ombord, var det dags för avgång. Eftersom jag inte är någon infödd Solleröbo, kan jag inte beskriva byarna eller var gränserna går mellan byarna, utan får nöja mig att hjälpligt berätta vad jag såg under resan.

Resan startade alltså vid Stoltgården, förbi Kyrkan och Konsum bort mot och genom Bengtsarvet. En sväng mot Ångbåtsbryggan gjorde vi, men inte ner till den, utan vi tog av till vänster för att så småningom hamna vid Agnmyren. Där blev det ett längre uppehåll för kaffe och smörgås. Kaffepausen skulle egentligen varit vid badplatsen i Kulåra, men ändrades eftersom det antogs att det skulle blåsa hårt där. I vilket fall som helst så smakade det bra med både kaffe, tunnbrödssmörgås och en god kaka även vid Agnmyren. Också detta inslag en beundransvärd insats och service av personalen.

Efter stoppet fortsatte resan genom Utanmyra, där vi bland annat såg de stora jordgubbsodlingarna, där fanns folk ute, som säkert arbetade med att förbereda nästa års skördar.

Så fortsatte vi vidare, för att så småningom åka Rothagevägen fram mot Kulåra. Där gjordes så ett kortare uppehåll för att titta på utsikten mot Gesunda och Gesundaberget.

Så bar det av igen och målet var egentligen den gamla tallfröodlingen, men eftersom vägen dit inte var så bra, ändrades färdriktningen. Som jag sa inledningsvis, att jag inte hittar så bra på Sollerön, kan jag inte beskriva så mycket mer, än att vi så småningom kom fram ungefär mittemot där Shell bensinstation låg för ett antal år sedan.

Nu var det inte långt kvar hem och tåget tog då vägen ner för grässlätten och fram till parkeringen. En rolig sak att notera är att det då bildades en mindre kö av bilar bakom oss, som vackert fick vänta när tåget släntrade ner till entrén. Annars är det ju mest så att vi äldre i regel får vänta tills bilarna passerat.

Väl hemma väntade mat och efter det säkert en välbehövlig vila, samt även en stund till eftertanke om allt vi sett. Jag hade förmånen att sitta tillsammans med en person som verkligen var hemma på Sollerön, så genom henne lärde jag mig mycket som tidigare varit helt okänt.

Till sist ett stort tack till den kreativa och omtänksamma personalen, som kom på denna idé med en tågresa. Vi som var med denna gång var ju de första men förhoppningsvis inte de sista.

Sigbritt Wass